Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 125. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 2, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 2-го ЛИПНЯ 1996 р. Ч. 125. РІК CIII.

О. МОРОЗ ТА Л. КУЧМА ПРИВІТАЛИ ДЕПУТАТІВ І ОДИН ОДНОГО

Київ (УНІАР). — Голова Верховної Ради Олександер Мороз після ухвалення Конституції України висловив признання тимчасовій спеціяльній комісії, зазначивши, що кожний з її членів захищав свої власні інтереси, але то були інтереси держави і тому позиція кожного депутата заслуговує на повагу. "Усвідомлюючи свій обов'язок перед Україною, ми вміли піднятися над міжпартійними і обистими конфліктами, перелом відбувся не лише у Верховній Раді, настає новий етап у розвитку України" — сказав О. Мороз, додавши, що сила Конституції в тому, що вона створює "прецедент єдности Верховної Ради". Він також висловив особливу вдячність Президентові України Леонідові Кучмі "за постійну, хоч інколи й оригінальну, участь у конституційному процесі". За словами О. Мороза, новітня історія України відтепер міцно стоятиме на підвалинах демократії, парляментаризму і нової Конституції.

Президент України Леонід Кучма привітав весь український народ з прийняттям Конституції України, назвавши це подією, яка "посяде одне з головних місць в історії української держави". Він подякував Верховній Раді за велетенську працю, яка засвідчила, "що ми гідні носити ім'я українського народу". Президент попросив пробачення за те, що "не зовсім коректно стимулював" працю парляментаристів, однак вони достойно себе проявили не лише у власних очах, але і в очах народу та всього світу. Отож відтепер Президент не має сумнівів щодо дієздатности парляменту.

Президент запропонував відзначити цю подію великим прийняттям на державному рівні 3-го липня, запросивши депутатів цього і попереднього скликання, дипломатичних представників і вищих урядовців з областей і Криму. Прийняття Конституції, за словами Л. Кучми, є досягненням депутатів цього і попереднього скликання, тому всі вони отримують найвищу державну нагороду. Імена депутатів, які 28-го червня проголосували за ухвалення Конституції, будуть назавжди внесені на останню сторінку Конституції — на пам'ять про цю історичну подію.

НАДХОДЯТЬ ПРИВІТАННЯ КЕРІВНИКАМ І НАРОДОВІ УКРАЇНИ

Київ (УНІАР). — Тут в суботу, 29-го червня, пресова служба Міністерства Закордонних Справ України повідомила, що генеральний секретар НАТО Гавієр Соляна та генеральний секретар Західньо-Европейського Союзу Г.Кутілейро надіслали привітання на адресу Президента України Леоніда Кучми з нагоди схвалення Конституції України.

Цю подію автори привітань назвали "важливою віхою на шляху до консолідації, незалежности, суверенітету та демократичности України". Як сказано в телеграмах, країни НАТО і ЗЕС надають ухваленню Основного закону України "надзвичайної ваги".

З привітанням до всього українського народу звернувся Патріярх УПЦ КП Філарет. Вітаючи православних і весь народ з Конституцією України, Патріярх сказав, що українська держава "отримала свідоцтво на повноліття". З цієї нагоди 28-го червня в усіх храмах УПЦ КП відбулися Молебні з подякою Богові за Його милість до України. У церквах також відспівали "Многая літа" Президентові України Леонідові Кучмі, Голові Верховної Ради Олександрові Морозові та парляментаристам, які працювали і схвалили Основний закон. "Наша Церква вбачає в новій Конституції України підґрунтя майбутньої політичної стабільности, гарант могутности і процвітання", — сказав Патріярх і закликав усіх православних об'єднатися навколо України та Української Церкви, тоді й Церква, як держава, отримає свідоцтво про незалежність.

„Велика сімка" занепокоєна тероризмом

Ліон, Франція. — Тут у неділю, 30-го червня, закінчилася зустріч лідерів провідних індустріяльних держав. Головною темою обговорення був міжнародний тероризм — у зв'язку з недавньою кривавою акцією, здійсненою ісламістами на американській військовій базі у Савдійській Арабії.

Ще перед відкриттям зустрічі президент З'єднаних Стейтів Америки Билл Клінтон підкреслив, що „не може бути економічної безпеки у час глобалізації світової економіки, якщо не вдасться зупинити терористичні сили". Подібні думки висловили прем'єр-міністер Великобританії Джан Мейджор, президент Франції Жак Ширак та інші учасники зустрічі.

Виступаючи на пресовій конференції з приводу закінчення ліонської зустрічі, президент Б. Клінтон повідомив, що делеґації „великої сімки" подали деякі пропозиції, які дозволять ефективніше боротися з міжнародною злочинністю. „Ми не можемо позбутися всіх проблем, що стоять перед світом. Однак ми віддамо всі сили боротьбі з тероризмом і людьми, які розповсюджують небезпечну зброю — хемічну, бактеріологічну і ядерну, а також з тими, хто торгує наркотиками",— підкреслив президент Б. Клінтон.

Українські дипломати в ЗСА вітають схвалення нової Конституції

28 червня у зв'язку з прийняттям Верховною Радою Конституції України працівники української амбасади у Вашінґтоні та генеральних консульств в Чикаго та Ню Йорку провели зібрання, на яких високо оцінили цю подію в житті українського народу, яка матиме також відчутний вплив на хід демократичних процесів та стабілізацію ситуації в усьому Східньоевропейському реґіоні.

Схвалення Конституції законно обраним Парляментом за підтримки всіх гілок влади стало ще одним свідченням зрілости демократії в нашій країні, виявом політичної волі і мужности Президента України Л. Д. Кучми. Такий крок, — вважають українські дипломати, — підтвердив рішучість нашого народу далі йти шляхом політичних, соціяльних та економічних реформ.

Прийняття Основного Закону, безумовно, сприятиме консолідації населення, зміцнить соціяльну злагоду в суспільстві й відкриє шлях до економічного процвітання України.

Працівники української амбасади в ЗСА постійно відчували увагу до конституційного процесу в Україні. Підготова нової конституції здійснювалася за експертного та організаційного сприяння значного кола американських фахівців. Варто було б добрим словом згадати Міжнародну фундацію

(Закінчення на стор. 3)

День Молоді — перше „конституційне" свято

КИЇВ. — Понад 100,000 осіб зібралося на свято молоді, яке відбулося 30-го червня на „Співочому полі". „День молоді є першим святом після ухвалення нової Конституції. І ми святкуємо його як свято держави, як свято надії, як свято очікування на краще майбутнє", — сказав присутній міністер у справах молоді і спорту Валерій Борзов. Він висловив сподівання, що патріотизм української молоді, їх знання і зусилля будуть спрямовані на розбудову України. „Ми впевнені, що майбутнє за молоддю", — підкреслив він. Вечорі перед молоддю виступили відомі українські і закордонні естрадні виконавці, а також відбувся показ мод.

Коментують прийняття Конституції України

Київ (УНІАР). — Колишній прем'єр-міністер, нині народний депутат українського парляменту Євген Марчук так прокоментував ухвалення Основного закону України: "Держава, проходячи через надзвичайно складну трансформацію суспільства, економіки, всієї політичної системи, показала здатність до консолідації в особі Верховної Ради, всієї нації, всього народу у такий важливий, поворотний, доленосний момент. Для репутації України це — неоціненно. Я думаю, це позначиться і на змінах великих, серйозних підходів до України у цілій низці напрямків суто економічного характеру".

Член фракції Руху Іван Заєць вважає, що "в Конституції є великі недоліки і ми їх не всі знаємо". Він сказав, що перехідні положення передбачають оренду військових баз на території України терміном на 25 років. Пояснюючи дії фракції НРУ, депутати з якої 27 і 28-го не зареєструвалися і заблокували навіть ухвалення положень про національну символіку, І.Заєць відзначив, що це не було продиктовано якимись меркантильними цілями.

До речі, політичні коментатори розцінили цей факт як існування домовлень між головою НРУ Вячеславом Чорноволом та Президентом України Леонідом Кучмою і прем'єр-міністром Павлом Лазаренком про взаємну підтримку. Проте І. Заєць та інші члени Руху запевняють, що це був звичайний збіг обставин або випадковість.

Міністер юстиції Сергій Головатий вважає, що усі недоліки ухваленої Конституції можна вважати незначними в порівнянні з досягненням, здобутим ухваленням Основного закону України. Адже недоліки можуть бути легко усунені у процесі дальшої законотворчої праці парляменту.

Віцепрем'єр-міністер Олександер Ємець охарактеризував цю подію як самоутвердження українського народу, здатного мати власну державу. Адже чимало людей надіялися, що Конституції не буде і незалежна Україна перестане існувати. Були сумніви навіть у деяких патріотів і прихильників української державности. Але депутати довели демократичність держави, з демократичним парляментом і демократичним Президентом. Це вирішує дуже багато соціяльно-економічних і правових питань. "Конституція — це не символ. Це — реальний робочий інструмент захисту прав громадян і вирішення проблем держави", — сказав О. Ємець.

Керівник служби з гуманітарних питань при Адміністрації Президента Василь Кремінь відзначив важливість того, що Конституцію прийняли демократичним шляхом. "На терені колишнього СССР виникло півтора десятка держав, і Україна одна з небагатьох, де одна гілка влади не розпустила іншу, тим більше — одна гілка влади не стріляла в іншу", — зазначив В. Кремінь.

У заяві пресового центру Чорноморської фльоти сказано, що моряки розцінюють факт ухвалення Конституції України "як акумулюючий прояв доброї волі українського народу, спрямований на встановлення добросусідських відносин України і Росії". Ухвалення Конституції України, на думку моряків, відкриває перспективи для розв'язання проблем фльоти найближчим часом.

Оприлюднено також заяву Конституційно-Демократичної Партії України. Її автори назвали прийняття нової Конституції України "трагічною подією" для народу України. На думку керівників КДПУ, "Конституція юридично закріпила стан справ, який є сьогодні: всевладдість держави над економікою і приватним життям громадян, абсолютну безвідповідальність держави, неефективну систему управління, відсутність зворотних зв'язків між державою та суспільством".

Україна зміцнила відносини з Іраном і Туркменістаном

Київ. — Україна, Іран і Туркменістан створили своєрідне тріо, підписавши 27-го червня кілька угод щодо взаємної економічної співпраці.

Угоди не є жодною інтеграцією, сказав міністер закордонних справ Туркменістану Борис Шахурадов, до трійки може приєднатися будь-яка країна, якщо це буде корисно для всіх держав-учасниць.

Серед підписаних угод — договір про інвестиції, про співпрацю між національними банками.

В переговорах, крім Б. Шахурадова, брали участь Президент України Леонід Кучма, міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко і його іранський колега Алі Акбар Веляті. Темою розмов були також проблеми постачання газу, борг України Туркменістанові за газ, експорт української технології до Ірану і Туркменістану, а також догляд і ремонт газо- та наф-топроводів.

Світовий банк надав Україні кредит

Київ. — Світовий банк виділив Україні 310 млн. дол. кредиту на приватизацію, післяприватизаційну підтримку підприємств і лібералізацію вільної торгівлі, повідомила УНІАР.

Надання Україні цієї позички стане поштовхом до розвитку приватного підприємництва і активізації зовнішньо-економічної діяльности приватизованих підприємств, зазначили керівники Світового банку, а це сприятиме наповненню державного бюджету України і покращенню життєвого рівня життя.

В оприлюдненому щорічному аналізі-звіті Світового банку щодо економічного розвитку 27 країн світу, Україна належить до останньої четвертої групи за рівнем економічної стабілізації.

Світовий банк заявив, що Україна вкрай потребує зовнішньої економічної підтримки для подолання економічної кризи і стабілізації виробництва та продовження реформ, розпочатих Президентом Леонідом Кучмою.

До Л. Кучми, вважає Світовий банк, економічні реформи в Україні були лише задекляровані.

Філядельфія відзначить п'яту річницю незалежности

Філядельфія. — Тут у середу, 19-го червня, з ініціятиви місцевих відділів УККА і УАКР в Українському Освітньо-Культурному Центрі відбулася нарада 25 представників громадських організацій, на якій вибрано Діловий комітет для відзначення п'ятої річниці незалежности України.

До Ділового комітету були вибрані: інж. Методій Борецький (ТУІА) — голова, Юрій Наконечний (СУМ), інж. Борис Захарчук (УОКЦ) і інж. Юрій Іхтярів (УАКР) — заступники, д-р Евген Новосад (ТУС) і Володимир Сімків (УСО „Тризуб") — секретар, Зеня Романів (Банк „Певність") — скарбник, мгр Ігор Кушнір (СУК „Провидіння") — імпрезовий референт, і ред. Осип Рожка — пресовий референт.

Учасниками нарад були представники таких наших організацій: УККА, УАКР, ОЖ ООЧСУ, УСО „Тризуб", 1 УД УНА, ТУІА, Укр. Громада 24-ої вул., Українсько-Американські Ветерани, хор „Прометей", ООЧСУ, УЗХ, ТУС, СУМ, Українське Патріярхальне Товариство, ОДВУ, Пласт, СУК „Провидіння", УНС (Округа), СУА (Округа) і Т-во „Самопоміч".

Відзначення п'ятої річниці незалежности України у Філядельфії відбудеться 24-го серпня в УОКЦентрі і 25-го серпня на спортовім комплексі УСО „Тризуб" в Горшам, Па.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ІТАЛІЙСЬКІ МОРЯКИ ЗАПРОСИЛИ УКРАЇНСЬКИХ

КИЇВ. — На адресу командування Військово-Морських Сил України надійшло запрошення від командування Військово-Морських Сил Італії взяти участь у багатонаціональних морських навчаннях "Клясика-96", які розпочнуться 31-го серпня в рамках програми "Партнерство для миру". Передбачається, що в цих навчаннях візьмуть участь два українські кораблі.

ПЛЯНИ БЛЬОКУ ЛІВИХ СИЛ

КИЇВ. -- Член політради Соціялістичної Партії України Василь Арестов який водночас є координатором бльоку лівих сил Київщини, розповів на пресовій конференції про масово-політичні заходи лівих сил області у наступному півріччі. Крім традиційних мітингів і пікетувань, ліві плянують відзначити чергові ювілеї совєтських генералів Жукова і Черняховського а також п'ятиріччя створення СПУ. За останній рік СПУ збільшилася на 60 нових членів, з яких половина ще до досягла 30-річного віку. У Києві є понад 500, а в цілому по Україні майже 30,000 членів Соціялістичної Партії.

ВІДКРИТО ПАМ'ЯТНИЙ ЗНАК

СЕВАСТОПІЛЬ. — Тут відкрито пам'ятний знак першим жертвам Другої світової війни, які загинули від однієї з німецьких мін, кинутих на місто за 45 хвилин до фактичного початку воєнної агресії. У мітингові з нагоди відкриття знаку взяли участь: голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим Євген Супрунюк, прем'єр-міністер Криму Аркадій Демиденко, постійний представник Президента України в Криму Дмитро Степанюк, заступник міністра оборони, командувач Військово-Морськими Силами України віцеадмірал Володимир Безкоровайний і командувач Чорноморської фльоти Росії Ігор Кравченко. По закінченні врочистостей і покладання квітів до меморіялу відбувся обмін думками щодо святкування 300-річчя російської фльоти, яке невдовзі відбудеться в Севастополі за участи російських і українських фльот.

МЕТАЛЮРГИ ГОТУЮТЬСЯ ДО РЕФОРМ

ЗАПОРІЖЖЯ. — Прем'єр-міністер України Павло Лазаренко відвідав гірничо-металюргійний комплекс та провів нараду з його керівниками і з директорами найбільших підприємств галузі.Головною метою наради було визначення межі, яку Уряд не може переходити, приступаючи до реформування цієї важливої галузі. Обговорено також шляхи фінансового оздоровлення металюргійних підприємств, перспективи їх приватизації, а також проблеми розрахунків за енергопостачання.

ДЕРЖАВА КОНТРОЛЮВАТИМЕ ВИРОБНИЦТВО АЛЬКОГОЛЮ ТА ТОРГІВЛЮ НИМ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України прийняв пакет постанов, спрямованих на посилення контролі за виробництвом алькогольних напоїв та їх продажем. Вважається, що дрібні виробники низькоякісної і дешевою горілкою створили серйозну перешкоду для продажу державних виробів, що зменшило надходження до бюджету. Постановою Уряду з 1-го вересня запроваджується акцизний збір на всі алькогольні напої вітчизняного виробництва. Подібна контроля встановлюється і на тютюнові вироби.

ТАТАРИ ЗАСУДЖУЮТЬ КРИМСЬКИХ СЕПАРАТИСТІВ

Симферопіль. — Тут відбулася перша сесія Третього Курултаю, тобто найвищого законодавчого органу кримсько-татарського народу. Його делегати визначили головні напрямки діяльности Меджлісу (парляменту) на найближчі п'ять років. Тепер він має намір ще активніше привертати увагу міжнародної спільноти до проблем кримських татар і здійснення їхнього права на самовизначення. Меджліс буде рішуче протистояти сепаратистським намаганням російськомовної більшости півострова, яка хоче відірвати Крим від України. Від імені кримсько-татарського народу делегати Курултаю звернулися до Організації Об'єднаних Націй, Організації з питань безпеки і співробітництва в Европі, Ради Европи, інших міжнародних організацій з проханням використати усі засоби, передбачені міжнародним правом, щоб допомогти Україні практично відновити політичні, економічні, соціяльні та культурні права кримських татар.

В АМЕРИЦІ

СПРОБА УНЕВАЖНИТИ наданий Китаєві Білим Домом 21-го травня торговельний статус упривілейованої країни не вдалася. У четвер, 27-го червня, Палата Репрезентантів голосами 286 до 141 відкинула цю спробу і тим самим продовжила ще на один рік згаданий торговельний статус для Китаю. Одначе це голосування виявило також існуючий розподіл в обидвох партіях щодо цього спірного питання, зокрема коли 167 републиканців і 119 демократів голосували проти скасування, а 65 републиканців і 75 демократів голосували за скасування наданого Китаєві торговельного статусу. Президент Билл Клінтон і Роберт Дол обидва є за тим, щоб Китай втішався наданим йому привілеєм.

У СВІТІ

КРАЇНИ БРИТАНСЬКОЇ СПІВДРУЖНОСТИ підтвердили своє рішення призупинити членство Нігерії в цій організації, до якої, крім Великобританії, входить 56 її колишніх колоній. Рішення було прийняте у листопаді минулого року після брутальних розправ нігерійського уряду з опозиційними лідерами, проте введення деяких санкцій відкладалося з надією на успіх переговорів між урядом та опозицією. На відміну від лукавої післясовєтської Співдружности Незалежних Держав, Британська Співдружність дає своїм членам значні політичні й економічні вигоди, а отже й виключення з цієї Співдружности є справді серйозним покаранням.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Несподіване свято

Ранок 28-го червня приніс українським громадянам несподівану радість: ухвалено Конституцію України! Це свято подарувала Україні Верховна Рада після тривалої і напруженої праці. Невідомо, що саме стало тим найважливішим промотором для лівих депутатів — страх поплатитися кар'єрою, чи турбота про державні інтереси, але, продискутувавши цілу ніч у парляменті, більшість їх все ж схвалила нову Конституцію України. Це сталося о 8:15 ранку 28 червня 1996 року. Після деяких доповнень приблизно о 9:30 ранку на пропозицію О. Мороза, відбулося ще й третє голосування, і воно також підтвердило леґітимність нової Конституції України. З цього часу Основний Закон України набув чинности. Майже всі депутати піднялися з місць і заспівали "Ще не вмерла Україна".

Люди, ідучи вранці на працю, апльодували законодавцям, які виходили з парляменту після важкої ночі. Депутати теж обіймалися і вітали одні одних з цим успіхом. А увечорі над Києвом спалахнув святковий фаєрверк.

Кілька днів тому, коли законодавці від комуністичної, соціялістичної та аграрної фракцій відмовилися затвердити українську національну символіку та український гимн, здавалося, що конституційний процес загальмувався надовго. Президент призначив референдум на 25-го вересня, назвавши парлямент недієздатним, але ніхто не міг ґарантувати, що він буде успішним. Відсутність конституції гальмувала приватизацію, проведення грошової реформи, отримання вкрай необхідних інвестицій тощо. Тим часом російські імперіялісти докладали зусиль для денонсування Біловезьких угод та проголошення України російською територією, бо, мовляв, самостійно Україна не дасть собі ради. Адже вона за п'ять років навіть конституції не змогла створити.

Колесо історії в останні сім років не раз пришвидшувало свій рух, вражаючи світ незвичайними подіями. Проголошена 1985 року перебудова в колишньому СССР протягом 4—5 років не зрушувалася з місця. Невпинні заклики тодішнього президента СССР Міхаїла Ґорбачова наштовхувалися на спротив комуністичних сил та на пасивність і недовір'я народу. Відчувши свободу слова, люди все ж не відважувалися розпочинати приватний бизнес, боячись нової експропріяції. Але свобода друку сама по собі була свіжим подихом і чистим джерелом, від чого зів'ялі в неволі душі почали поволі оживати і колесо історії пришвидшило ходу.

Комуністи ж не хотіли втрачати владу. Вони створили у серпні 1991 року Ґосударственний Комітєт Чрєзвичайних Проісшєствій (ҐКЧП) з метою загальмувати цей рух, а відтак повернути його назад. Спроба не вдалася. На повній швидкості "колесо" перестрибнуло підставлену ґекачепістами "ногу" і покотилося ще швидше. Народ "великої неділимої" російської імперії не бажав повертатися в атмосферу державного терору. Ті жахи лишилися позаду, але так недалеко, що за спинами ще відчувався могильний холод. Це був останній поштовх, від якого народи, що населяли імперію, нарешті пробудилися. З їх очей впала полуда багаторічної фальшивої пропаґанди і це був найкращий момент для звільнення.

Найважче було виборсатися Україні, бо імперські пута тримали її найміцніше і ще й досі не відпускають. Адже на українській території мешкає дуже багато російських патріотів, переважно колишніх функціонерів КПСС, генералів армії та КҐБ, які впродовж 70 років на пільгових умовах отримували в Україні ділянки та будівельні матеріяли для спорудження будинків у найпрестижніших курортних місцевостях. Вслід за ними переїздили в Україну і їхні діти та внуки. Імперія була до них дуже ласкава: дозволяла панувати на українській землі, а непокірних українців спроваджувати в Сибір на каторгу. Тож і не дивно, що вони так домагаються відродження імперії.

Рука Божа цього разу скерувала "колесо" так, що воно прокотилося просто через Верховну Раду України, яка вже півтори доби дискутувала над проєктом конституції. Результати голосування, що відбулося на світанку 28-го червня, вразили й самих парляментаристів. Більшість з них побороли в собі застарілі стереотипи і 315 голосами затвердили Конституцію. Слава Богові! Слава Україні! Слава нашим парляментаристам! І слава Президентові України, який знайшов спосіб пришвидшити конституційний процес.

Микола Рябчук

КОМУ ЗАВАЖАЄ "ЗОРЯ УКРАЇНИ"?

27-го червня американська газета "Ню Йорк таймс", відома давньою "приязню" до України, вирішила ще раз нагадати своїм читачам про "небажаного байстрюка совєтської перестройки" чималою статтею на третій сторінці під характерною (як завжди в цій газеті, коли йдеться про Україну) назвою — "Попри американські сподівання й допомогу, зоря України блякне". Супроводжується стаття чималим фотознімком, на якому "українські пенсіонери під Києвом орють кіньми ділянку, щоб посадити картоплю". Семантично знімок напрочуд подібний до відповідних кадрів із сумнозвісного фільму М. Сейфера "Потворне лице свободи", подібним є і текстовий супровід: у Сейфера горопашні українські селяни самим своїм виглядом підтверджують авторську думку про те, що незалежність лише поглибила відсталість і зацофаність цієї країни, у "Ню Йорк таймс" бідолашні пенсіонери ілюструють те саме: "Україна, колишня житниця Совєтського Союзу, страждає від зниження рівня життя з часу проголошення незалежности в 1991 році".

Те, що незалежність поглибила українську відсталість і погіршила рівень життя, не є жодним відкриттям ані М. Сейфера, ані Джейн Перлец, авторки згаданої статті у "Нью Йорк таймс". Про це українцям щодня розказує московське телебачення, радіо і доступні у будь-якому кіоску (куди доступніші від українських!) московські і промосковські газети. Одна з них не так давно сформулювала цю істину на першій сторінці ще радикальніше: "На царской каторґє, — написала вона великими літерами, — мяса єлі больше, чєм в самостійной Украінє". Це, вочевидь, для того, щоб зацофаний український селянин і ще зацофаніший міщанин засумував не лише за Совєтським Союзом, а й за царською каторгою. Хай буде каторга, аби лиш російська! Чи, як писав півтора століття тому український поет, хай буде дуля, аби лиш під саму пику. Аби лиш не та клята "самастійнасть", лице якої не втомлюються спотворювати нюйоркські, московські і, звичайно ж, київські сейфери.

Нюйоркські, щоправда, працюють професійніше. Почасти до цього зобов'язує статус "вільної", "об'єктивної" і геть ні від кого "не залежної" преси; почасти — необхідність адресуватись до іншої публіки, а отже й застосовувати дещо іншу риторичну стратегію. Власне, на цій стратегії й хотілось би зупинитись докладніше, оскільки стаття Джейн Перлец є по-своєму добрим зразком маніпулювання фактами, тенденційного монтажу і доволі спритного добору "корисної" та замовчування "некорисної" інформації. І все це — заради неявної (але й не надто прихованої) мети: зайвий раз показати малопривабливе обличчя української незалежности, "потворне обличчя" української свободи (у термінах Сейфера) чи (в делікатніших термінах Дж. Перлец) "бляклу зорю" нежиттєздатної української держави, котра приречена згаснути, всупереч сподіванням і реанімаційним зусиллям американського уряду.

На підтвердження цієї нехитрої і, зрештою, не вельми оригінальної думки працює не лише вдало підібраний фотознімок та не менш вдалий заголовок (поставлені, між іншим, поруч — так, що самої статті можна, у принципі, вже й не читати); "безперспективність" України підтверджується й низкою арґументів, з яких найважливіші два: один — з претензією на "життєве узагальнення" (такий собі "голос народу" у виконанні донецького шахтаря Козлова і його дружини Козлової, котрі на початку статті розповідають, до якого собачого життя вони дійшли за роки незалежности: "Люди такі сердиті, що готові пожерти одне одного", — каже п. Козлова); другий арґумент — із претензією на "академічність" (такий собі "науковий аналіз" у виконанні гарвардського економіста Джефрі Закса, котрий — про що авторка делікатно не згадує — є дорадником російського уряду й архітектом славнозвісних чи, коли хочете, сумнозвісних російських економічних реформ).

І "життєві" арґументи, й "академічні" виглядають, з першого погляду, переконливо. З одного боку, життя в Україні за роки незалежности справді погіршилось, хоч, правду кажучи, й до незалежности воно не було квітучим; за великим рахунком, воно погіршилося вісім десятиліть тому, з перемогою в Україні большевизму, і навіть ще раніше, після Переяслава і Полтави; в кожнім разі, воно куди більше було спричинене втратою незалежности, ніж її здобуттям. Та, власне, й сьогодні українські проблеми зумовлені передусім залежністю від Росії та проросійських, проімперських, прокомуністичних сил у самій Україні, а не незалежністю, як це посилено втовкмачують українцям і свої, і чужі доброзичливці. Порівняння справді незалежної Естонії з цілковито залежною від Росії Білоруссю якраз добре з'ясовує причину економічного успіху однієї країни і всебічного занепаду іншої.

Шахтар Козлов і мільйони подібних до нього, задурманених комуністично-імперською пропаґандою, можуть усього цього не розуміти і навіть над цим не задумуватись у силу обмежености свого світогляду, але навряд щоб такий самий рівень інтелекту мала журналістка респектабельної західньої газети. Скоріш за все Джейн Перлец свідомо говорить неправду чи, пак, напівправду, подаючи голос Козлова як "голос народу" — безальтернативно і безапеляційно. Що більше, своїми коментарями вона однозначно підтримує й зміцнює "козловські" стереотипи — і коли пише, що повільні й непослідовні російські реформи виглядають на Україні майже революційними; і коли повідомляє, що українці "з заздрістю дивляться на відносний добробут своїх російських сусідів"; і коли стверджує, зрештою, що "і на заході, і на сході українці бачать колишніх членів того самого комуністичного блоку, котрі живуть сьогодні набагато краще".

Навряд щоб авторка справді вважала, що румуни і росіяни живуть сьогодні набагато краще від українців. Адже на відміну від шахтарів Козлових, вона добре знає, що 70 долярів в Україні — це не те саме, що 70 дол. у Ню Йорку чи навіть у Москві, і що рівень життя визначається не лише середньою зарплатнею, а й багатьма іншими соціяльними чинниками. У тому числі, і рівнем злочинности (яка в Росії набагато розперезаніша), і пересічною тривалістю життя (62 роки в Україні, 58 у Росії), і становищем жінки, правами етнічних та інших меншин, демократичними свободами тощо. Власне, погано не те, що Дж. Перлец критикує панівні політичні еліти в Україні як корумповані, консервативні і перефарбовано-комуністичні. До великої міри це справді так, хоч є нюанси, які роблять загальну картину набагато складнішою, і саме цю складність мав би відчувати західний професіонал — на відміну від пересічного українського Козлова.

Справді погано, що вся ця безсумнівно заслужена критика підпорядкована більш ніж сумнівній меті: показати українську незалежність як таке собі тимчасове непорозуміння, що дратує росіян, завдає непотрібні збитки американцям і, зрештою, не приносить жодної користи самим українцям. Протиставлення "хорошої", "демократичної" і "реформаторської" Росії поганій, крипто-комуністичній Україні не є, зрозуміло, оригінальним винаходом п. Перлец; цю пісеньку від 1991 року наспівують і російські, і західні, і деякі українські засоби масової інформації. За останні два роки цей образ Росії, щоправда, добряче побляк — але не настільки, аби Дж. Перлец вустами шахтаря Козлова й економіста Закса не намагалася й далі протиставляти "погану" (тепер уже) Росію "ще гіршій" (як завжди) Україні.

І знову ж таки, як і у випадку з шахтарем Козловим, заперечення викликає не критика на адресу уряду, висловлена Дж. Заксом, і навіть не його безпросвітно-песимістична оцінка економічної ситуації в Україні, а загальний контекст, у якому це все висловлюється і монтується у єдине ціле. Фактично, і шахтар Козлов, і економіст Закс потрібні авторці лише для того, аби підготувати читача до сприйняття ключової фрази у її тексті, свого роду "послання", заради якого, власне, й писалася ціла стаття. І виглядає це послання так: "Українська економіка настільки слабка, — підверстує вона до слів Закса слова безіменного "західнього дипломата", — що [Міжнародний] валютний фонд вважає меншим ризиком позичити Росії 10.2 блн. дол. на три роки, ніж виділити Україні 900 млн. на рік".

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Світлана Кузьменко

Концерт Одеської Симфонічної Оркестри в Торонто

21-го квітня цього року торонтська престижева концертова заля „Мессі Голл" зібрала понад 2,000 осіб на концерт Одеської Державної Симфонічної Оркестри. Концерт влаштувало Товариство Канадських Приятелів Одеської Симфонічної Оркестри, яке очолює культурно-громадська діячка, довголітній диктор Одумівської радіопрограми „Молода Україна" та співредактор одноіменного журналу організації ОДУМ Валентина Родак. Вона була й головою Комітету влаштування цього успішного концерту.

Шанувальник і тонкий інтерпретатор українськс музики, головний дириґент Симфонічної оркестри Одеської філгармонії американець Гобарт Ерл.

Оркестра розпочала програму канадським та українським гимнами (на сцені були канадський та український прапори) в такому прекрасному виконанні, що відомий і дуже вимогливий музичний критик Вілліям Літтлер у своїй прихильній рецензії на концерт у найбільшій торонтській англомовній газеті „Торонто Стар" радив іншій знаменитій концертовій і оперовій залі O'Keefe Center в Торонто попросити в Одеської Симфонічної Оркестри звукозапис канадського гимну в їхньому виконанні, щоб починати ним свої відповідні програми (мабуть, маючи на увазі, щоб замінити той звукозапис канадського гимну, що у них є тепер).

Концерт включав симфонічні твори відомих українських та американських композиторів. Майже всі вони говорили щось про екологію. Концерт був присвячений 10-ій річниці чорнобильської катастрофи.

З творів українських композиторів оркестра виконала симфонічну поему „Тарас Шевченко" Костянтина Данькевича, першу частину Першої симфонії Миколи Колесси та „Карпатський концерт" Мирослава Скорика — останні дві композиції були канадськими прем'єрами. Наддаток до концерту — увертюра до опери „Тарас Бульба" Миколи Лисенка — викликав у авдиторії вдруге довге апльодування, а публіка стоячи вітала оркестру.

Крім згаданої рецензії під заголовком „Мистецтво з трагедії", у двох інших числах цієї газети були гарні згадки про концерт, а рубрика в ній на сторінках, присвячених мистецтву, де музичний критик подає нові звукозаписи клясичної музики, що варті уваги, була названа в той день „Одеська оркестра приносить музику з України". У ній на першому місці було подано коротку інформацію про оркестру та її звукозапис на компактному диску п. н. „Музика України", що містить Першу симфонію Миколи Колесси, „Гуцульський триптих" і „Карпатський концерт" Мирослава Скорика. Цей звукозапис вийшов з відомої звукозаписної фірми ASV у Лондоні, Англія; фірма сама розповсюджує звукозаписи, зроблені нею по цілому світі.

Були статті й згадки про концерт і в іншій канадській англомовній пресі, як от — у виданні „Канадська сцена" та ін. Канадські радіостанції CHIN, CFTO—TV, Cfmt безкоштовно рекламували концерт — їх зазначено у програмці як спонсорів концерту.

Товариство Канадських Приятелів Одеської Оркестри вирішило існувати й далі. Є можливість, що Одеська Симфонічна Оркестра прибуде на американський континент у 1998 році з новою програмою. Недавно Товариство взяло участь у діловій підтримці для здійснення успішного концерту артистів з України — баса-баритона Анатолія Вороніна та піяністів Нелі і Юрія Кречковських, що влаштував „Український Музичний Фестиваль" у Торонто, директором якого є музикознавець і культурний діяч Марта Кравців-Барабаш.

ЗБЕРЕЖЕННЯ НАШОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТИ

Михайло Ляхович
(Союз русинів і українців Юґославії)

ПРОБЛЕМИ БАЛКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(З матеріялів пленарної сесії СКУ 31-го травня і 1-го червня)

I

Маю неабияку честь вперше привітати вас від імени наймолодшої складової частини Світового Конґресу Українців, а саме від імени Союзу русинів і українців Юґославії. Прошу прийняти привіт від українців Юґославії, які нарешті дочекалися бути повноправною частиною світового українства. Думаю, що ми на це заслужили своєю довголітньою боротьбою за свою Церкву, свою культуру і свої права. Ми на це заслужили, будучи амбасадорами України на Балканах в часи, коли про Україну мало хто щось знав. Ми на це заслужили своєю любов'ю до України і після довгого відірвання від неї.

Тому що вперше на одній з сесій Секретаріяту виступає представник юґославських українців, я хотів би вас коротко ознайомити з історією русинського і українського поселення в колишній Юґославії.

Переселення русинів з Закарпаття до Бачки почалося в сорокові роки XVIII століття. В той час Бачка була у складі Мадярської держави і міґрація русинів відбувалася у її кордонах. Вони принесли з собою свій традиційний етнонім русини або руснаки і свою мову, тобто один з закарпатських діялектів української мови. Цей діялект пізніше був унормований і став літературною мовою юґославських русинів, якою вони користуються у пресі, на радіо, телебаченні та в початковій, середній і високій школі.

Переселення українців почалося з кінцем XIX століття. Вони переселювалися зі східньої Галичини до Боснії, коли оба ці краї знаходилися під домінацією Австро-угорської імперії. Ця міґрація тривала до початку Першої світової війни. Українці з собою принесли галицький варіянт української мови. Щодо їхнього етноніму, вони принесли з собою теж традиційну самоназву русин, але вони дуже скоро і без труднощів прийняли нову назву — українці майже у той сам час, коли це сталося в Галичині.

Коли в 1918 році утворилося Королівство Юґославія, русини у Бачці і українці у Боснії опинилися у тій самій державі. Як греко-католики, вони стали частиною Крижевацької епархії, яка вже існувала у Хорватії. Цей період між Першою і Другою світовими війнами був позначений тісною співпрацею як між русинами і українцями, так і живими контактами з їхніми материками Закарпаттям і Галичиною.

Друга світова війна привела на юґославську політичну сцену комуністів. Після закінчення Другої світової війни вони перебрали владу в Юґославії і почали будувати державу на зразок большевицького Совєтського Союзу. Але в 1948 році Йосиф Броз Тіто зайшов у конфлікт зі Сталіном і від того моменту він почав будувати комунізм вже не большевицького, а ліберального типу.

І в умовах комуністичної влади русини і українці продовжили своє національне життя, світомі свого спільного походження, але зберігаючи свої особливості. У цьому післявоєнному періоді відбулася міґрація боснійських українців до Сербії і Хорватії, де вже раніше проживали русини.

Спочатку влада трактувала їх як один народ. До зміни приходить у сімдесяті роки, а особливо після прийняття Юґославією нової конституції в 1974 році. За цією конституцією Юґославія перетворилася на федеративну державу, в якій республіки одержали деякі права держави. Кожна республіка одержала право мати свій парлямент, свою Комуністичну партію, свої закони.

Це у свою чергу відобразилося на багатьох відтінках політичного життя. Відобразилося це і на відношенні властей республік до русинів і українців. Вони тепер проживали у трьох юґославських республіках: Сербії, Боснії—Герцеговині і Хорватії. Кожна з цих республік по-своєму почала трактувати русинів і українців. Сербія вирішила розділити русинів і українців на дві окремі народності. Русини у Сербії одержали всі можливі права, про які могли тільки мріяти: право на власні школи, власну пресу, навіть катедру у Новосадському університеті. Українці, яких в той час у Сербії нараховувалося коло 5,000, не одержали жодного з цих прав. Крім цього держава відкрито підтримувала антиукраїнські настрої у частині русинської інтеліґенції. Підтримувані державою морально і фінансово ці антиукраїнські сили з русинів, які колись мали живі і плодоносні контакти з Галичиною і Закарпаттям, через кілька десятків років зробили „юґославських русинів", у більшості малосвідомих свого походження та приналежности до української нації. Це була ціна, яку вони мусіли заплатити за свій привілейований статус у Сербії.

Хорватія пішла цілком протилежною дорогою. Хорвати як другорядна нація в Юґославії відчували окремі симпатії до українців, які були другорядною нацією у Совєтському Союзі. Тому хорватські власті з прихильністю ставилися до українців і русинів і вважали їх одним народом. Ще в 1969 році у Хорватії засновано Союз русинів і українців Хорватії. Це була інституція цілком фінансована хорватським урядом, яка плекала всі види культури українців і русинів: видавництво, шільництво й інформування. Союз русинів і українців Хорватії мав осідок у маленькій місцевості Вуковар, який став П'ємонтом українців не лише Хорватії, але й цілої Юґославії.

(Закінчення буде)

XXXVII Злет Юнацтва СУМ

Команда XXXVII Злету СУМ

Група учасників Злету СУМ

В суботу і неділю, 25-го і 26-го травня на оселі СУМ в Елленвіллі,Н.Й., відбувся XXXVII Злет СУМ східного побережжя. Злет відбувся під знаком цьогорічних річниць: 5-річчя проголошення самостійности України актом 24-го серпня 1991 року, 10-річчя чорнобильської катастрофи і 50-річчя діяльности СУМ у діяспорі та під цьогорічним гаслом: „Дай нам Боже, українські серця зберегти". Друг Юрій Наконечний, новообраний голова Крайової управи СУМ в Америці, вітав усіх учасників та побажав їм якнайкращих успіхів у змаганнях.

Команда злету складалася з членів осередку СУМ з Гартфорду, до якої входили: Мирон Колінський — командант, і Іван Кебало — бунчужний. Участь у злеті взяли члени юнацтва з осередків: НюЙорк, Йонкерс, Пассейк, Джерзі Сіти, Ірвінгтон, Виппані, Філядельфія, Бостон, Гартфорд і Бінгемтон. Загальне число учасників — понад 400 осіб.

Протягом двох днів учасники брали участь у конкурсах знання, слова, роїв, мистецьких виступів, легкоатлетики (біги на 40, 60, 100, 220 і 440 ярдів, штафети, скок у далечінь, куля) та турніри у відбиванці і футболі. Суменята мали осібні відповідні змагання.

В неділю вранці відбувся перегляд одностроїв по осередках, а опісля всі учасники взяли участь в Богослуженнях православного і католицького обряду. В неділю вечором команда злету вручила нагороди змагунам за перші три місця в конкурсах та трофеї чемпіонам відбиванки: старшим юначкам — Пассейк, старшим юнакам — Гартфорд і чемпіонам футболу: вікової групи 6-9 років — Йонкерс, вікової групи 10-12 років — Йонкерс. Найбільш індивідуальних точок здобула першунка злету подруга Адя Рудик з Осередку Йонкерс та найбільше загальних точок здобув Осередок Йонкерс (п'ятий раз підряд).

Велике признання за вклад праці й успішне переведення усіх змагань в дружній атмосфері, належиться всім членам Осередку Гартфорд та команді злету з другом Мироном Колінським на чолі.

Орест Козіцький

Посадник Джерзі Сіти вручив громаді проклямацію до 10-річчя Чорнобильської трагедії

Джерзі Сіти, Н. Дж. (Г. Колесса). — У неділю, 26-го травня ц. р., посад-ник Джерзі Сіти вручив парафіянам місцевої української католицької церкви свв. Петра і Павла та іншим українцям-мешканцям міста Проклямацію з нагоди 10-річчя найбільшої в історії людства атомної катастрофи в Чорнобилі. Проклямацію прийняла ініціяторка імпрези Галина Гаврилюк.

Під час вручення Проклямації до 10-річчя чорнобильської катастрофи: в залі української католицької церкви свв. Петра і Павла в Джерзі Сіти — о. парох Мар'ян Струць (зліва), посадник Джерзі Сіти Брет Шандлер та ініціяторка імпрези Галина Гаврилюк.

Долучившись до недільної Служби Божої, яку правив парох вищезгаданої церкви о. Мар'ян Струць в сослуженні о. Василя Рапелі при участі церковного хору під диригуванням Василя Гречинського, посадник Брет Шандлер після закінчення Божественної Літургії у супроводі о. пароха та членів Парохіяльної ради перейшов до церковної залі, де і відбулося урочисте вручення Проклямації.

„Чорнобильська катастрофа стала для людства повчальним фактом, який, маємо надію, запобіжить повторенню трагедії" — сказав у своєму слові посадник міста. — „Оголошую сьогоднішній день, 26-го травня 1996 року, Днем Пам'яти про жертв Чорнобильської атомної катастрофи".

При нагоді Б. Шандлер додав, що він як посадник Джерзі Сіти гордий, що у цьому місті — велика і активна українська громада, яка постійно спрямовує свої дії на відстоювання свободи і прав людини у світі, а також тут зосереджені багато український інституцій, серед яких — Український Народний Союз і українська газета („Свобода" — Г. К.). Посадник підкреслив важливість факту, що місцева українська громада нагадує широкому колові американців про трагедію в Чорнобилі.

Українські...

(Закінчення зі стор. 1)

виборчих систем, Асоціяцію Американських адвокатів, федерального судді Богдана Футея, багатьох представників української громади в ЗСА, які надавали допомогу та інформували американців про конституційний процес в Україні.

Демократичні реформи постійно перебувають в полі зору Адміністрації та Конгресу ЗСА, які розглядають Україну як своєрідну модель мирного демократичного розвитку на післярадянському просторі. З'єднані Стейти щиро привітали успішне завершення складного процесу підготови та схвалення Основного Закону України як ще один доказ відданости керівництва країни демократичним принципам.

Схвалення справді демократичної Конституції, яка відповідає міжнародним стандартам і враховує специфіку українського державотворення, створює умови для всебічного розвитку українського суспільства. Нова Конституція є гарантом незворотности політичних і економічних перетворень в Україні, могутнім імпульсом для активізації зовнішньополітичної діяльности, сприятливим чинником для залучення іноземних інвестицій в українську економіку та ширшого виходу вітчизняних товарів на світові ринки. Цим актом Верховна Рада значно поліпшила свій образ у світі і зміцнила позиції України як стабільної, передбачуваної та демократичної держави.

Прийняття Основного Закону ставить перед українськими дипломатами нові завдання і створює надзвичайно сприятливі умови для переконливої пропаганди звершень українського народу серед офіційних кіл та широкої громадськости ЗСА в рамках відзначення 5-ої річниці незалежности України. Працівники амбасади щиро пишаються тим, що головні політичні сили в Україні змогли піднятися над вузькими партійними, політичними та корпоративними інтересами заради майбутнього Української Держави та процвітання українського народу.

Кому...

(Закінчення зі стор. 2)

Інакше кажучи — позичайте Росії і не позичайте Україні. Бо Росія була, є й буде, а Україна — це історичний курйоз, у який не вірять ані західні експерти (Дж. Закс), ані її власні громадяни (подружжя Козлових). Втім, прозорим є не лише "послання" Дж. Перлец, а й його адресат. Досить згадати лише, що згадана стаття з'явилася у "Ню Йорк таймс" буквально за день до відкриття зустрічі лідерів "Великої сімки" в Ліоні, де зокрема мало обговорюватись питання допомоги країнам, що розвиваються.

Звідси — глузливий тон щодо українського уряду (мовляв, голі-босі, а пхаються в Европу), і не менш ущипливі слова на адресу уряду американського, котрий марнує гроші на безнадійну українську справу, наївно сподіваючись, що "майже повністю залежна від російських нафти та газу країна зрівноважувативме московський вплив". Звідси — й двозначна фраза про те, що "Україна, подібно до Росії, вступила торік до Ради Европи" (якщо йдеться про часову подібність, то Україна вступила все таки раніше; якщо ж ідеться про подібність ситуаційну, то тут взагалі нема про що говорити: український президент не розстрілював власного парламенту, не винищував мирного населення у Чечні чи, пак, у Криму і не висував до сусідів жодних територіяльних претензій, а отже й приймали Україну до Ради Европи куди одностайніше). І вже зовсім зраджує себе авторка наприкінці статті, коли вдається до відвертої фальсифікації: "Проєкт конституції, який обговорюються зараз у парляменті, було перероблено в травні таким чином, що право приватної власности виключено з числа підставових прав". Справді, чого тільки не вигадаєш, аби остаточно дискредитувати того бісового байстрюка совєтської перестройки!..

А проте українська зоря, — мусимо розчарувати п. Перлец, — не поблякла. Підтвердженням тому — не лише стабільний розвиток молодої держави упродовж п'яти років, усупереч постійним пророкуванням розпаду і колапсу, а й недавнє прийняття нової, постсовєтської констиції українським парляментом, де зокрема чорним по білому записано право приватної власности на будь-яке майно, включно з землею, — попри брехливі твердження Джейн Перлец та всупереч українофобським сподіванням її працедавців.

ПІСЛЯ ДВОХ РОКІВ зменшування податків, пообіцяних у виборчій кампанії губернатором Крістіне Тодд-Вітман, у четвер, 27-го червня, стейтова легіслятура стейту Ню Джерзі схвалила новий бюджет, який дозволятиме власникам мешканевих будинків відтягати частину майнового податку від стейтових податків. Особи котрі винаймають мешкання також могтимуть відтягати від стейтового податку частину своїх платностей за мешкання.

АМЕРИКАНСЬКІ РОЗВІДЧІ служби присвячують забагато часу та гроша на підтримку збройних сил ЗСА, а надто мало — зрозумінню проблем миру. Так сказано в новому авторитетному звіті-критиці, спонзорований непартійною організацією — Фондом двадцятого століття, з осідком в Ню Йорку. Цей звіт-критику підготувили 19 авторитетних осіб зі світу розвідки, дипломатії, мілітаризму, освіти та бизнесу. Документ також стверджує, що „американські розвідчі служби не є досить готовими до праці в 21-му сторіччі" . Голова згаданої групи авторитетних працівників, колишній амбасадор Стефан Босворт підкреслює також і те, що від часу закінчення „холодної війни" військовики мали надто великі вплили на американську розвідку, що й створило більше зацікавлення розвідчою апаратурою, як і вишколенням добрих аналітиків розвідки.

ЦИМИ ДНЯМИ МАЄ відбутися засідання Федеральної ради валютних резерв для обговорення дальшої фінансової політики країни. Одним з найважливіших питань для економістів, фінансових установ і громадськости в загальному є, чи буде вирішено піднести відсотки позичкових рат, щоб у цей спосіб запобігти інфляції. Одначе чільні економісти країни кажуть, що можливість інфляції є такою незначною, що покищо нема потреби у підвищенні відсотків.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
5-го липня 1994 р. на 81-му році життя мого найдорожчого МУЖА

бл. п.
ВОЛОДИМИРА ПАПУГИ

будуть відправлені заупокійні СЛУЖБИ БОЖІ у церквах:

св. Юра в Ню Йорку;
Монастирі св. Йосафата Ґлен Ков Н. Й.;
в Римі і
в Україні.

Про молитви за спокій душі покійного Володимира просимо рідних, приятелів та знайомих:

дружина — КАТРУСЯ
з дочками, зятем, внуками та правнуками

Ділимося сумною та болючою вісткою, що в четвер 27-го червня 1996 року відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п.
ЛЮБОВ М. РОГОВСЬКА
з дому ГРИБИК

ПАНАХИДА — в неділю 30-го червня 1996 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин 1600 Stuyvesant Ave, Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ відправи — понеділок 1-го липня о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтар Hollywood Memorial в Юніон, Н. Дж.

У глибокому смутку:

муж —МИРОСЛАВ
син — НЕСТОР
синова — ТОБІ
внук — ДАНИЛО та

ближча і дальша родина в ЗСА , Канаді, Австралії й Україні

У глибокому смутку повідомляємо, що 26-го червня ц. р. відійшов у вічність по довгій і тяжкій недузі на 77-му році життя в Ню-Гейвен, Конн.

бл. п.
ЗЕНОН ГАРАСИМЧУК
нар. в Україні

ВІДВІДИНИ відбулися в п'ятницю між 6—8 год. веч. в похоронному заведенні Маркевича в Ню Гейвен, Конн. Панахида там же о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 29-го червня о год. 9:30 ранку з церкви св. архистратига Михаїла на місцевий цвинтар, де поховані його батько і сестра.

Залишилися у смутку:

ОРЕСТ і АРЕТА ГАРАСИМЧУК з чоловіком АНДЖЕЛО,
братанка і братанок з мамою ЕМІЛІЄЮ
МІРА ЧЕРНИ з чоловіком КАРЛЕМ
дітьми і внуками, кузинка
БОГДАН ГОЛОВІД, кузен
СТЕФАНІЯ ПАЛАМАР, з дітьми і внуками,
сестра в Україні
і дальша родина ОСМАКІВ у Канаді.

Просимо про молитви за душу покійного.

Вічна йому пам'ять.

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і українську громаду, що 30-го червня 1996 р. несподівано упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

СВ. П.
РОМАН БРИТТАН

нар. 26-го січня 1919 р. в Яворові — Україна.

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок 2-го липня 1996 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Петра Яреми 129 E. 7th St., N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у середу 3-го липня о год. 9:30 рано в церкві св. Юра в Ню Йорку, а відтак на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Горем прибиті:

дружина — ТЕОДОРА
сини — АДРІЯН
— ЮЛІЯН з дружиною ДЖЕЙН
племінник — ПЕТРО ГОРОДИСЬКИЙ з родиною
та родина в ЗСА й Україні.

ГОНҐКОНҐЗЬКІ ЖУРНАЛІСТИ серйозно занепокоєні майбутнім вільної преси у цій британській колонії, яка з липня наступного року має перейти під адміністративне управління комуністичного Китаю. Попри запевнення комуністичних властей, що вони шануватимуть існуючий у Гонґ Конґу суспільний та економічний лад і не нав'язуватимуть власного, деякі висловлювання офіційних осіб не додають гонґконґцям певности. Так, нещодавно представник Пекіну Лю Пін заявив, що його уряд не допустить "підривних, сепаратистських та антидержавних публікацій". Знаючи вільне поводження комуністів із поняттям "антидержавности", власники 59-ти гонґконґзьких газет і 675-ти інших періодичних видань, базованих у Гонг Конґу, уже подумують про інше місце для свого бизнесу.

У ВАШІНҐТОНІ ДОРАДНИКИ передвиборчої кампанії Роберта Дола кажуть, що плянують застосувати посилене атакування внутрішньої економічної політики президента Билла Клінтона, бо незважаючи на низьке безробіття та інфляцію виборців, все ще турбують проблеми забезпечення працею та застійність заробітної платні. На їхню думку, треба звернути увагу громадськости на те, що це не заслуга президента Б. Клінтона, ані його Уряду, що економіка країни є в доброму стані. Натомість треба саме його звинуватити у підвищенні податків і політиці витрат, які перешкоджують ростові, створюючи атмосферу непевности, що примушує робітників значно сильніше змагатися тільки за те, щоб пов'язати кінці.

УРЯД ЧІЛЕ ПОГОДИВСЯ приєднатися до південноамериканського спільного ринку — так званого Меркосюр, до якого входять Бразилія, Уруґвай, Параґвай та Арґентина. Протягом найближчих шести місяців до цього об'єднання має прилучитися також Болівія, країна відносно малорозвинена, проте багата на природні ресурси. Меркосюр таким чином об'єднуватиме шість націй із населенням близько 220 млн. та валовим продуктом понад 900 млрд. дол. Експерти стверджують, що це об'єднання є вигідне передусім для Чіле, чия економіка найбільш динамічна і конкурентоздатна. В останні роки економічний зріст становив тут 7-8 відсотків щорічно, а валовий національний продукт сягнув 66.7 млрд. дол. (при населенні 14 млн.). Проте й інші країни, як очікується, матимуть користь від чілійських інвестицій, скасування митних бар'єрів та, особливо, розширення торгівлі з країнами східньої Азії через чілійські порти на Тихому океані.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН у середу, 26-го червня, зі своєю дружиною Гиллларі від'їхав до Ліону у Франції на вершинну економічну конференцію „великої сімки". На пресовій конференції у Білому Домі він гостро засудив підлий злочин у Савдійській Арабії та пообіцяв віднайти і покарати злочинців. Також підкреслив і те, що на згаданій конференції, крім полагодження справ порядку денного, намагатиметься здобути підтримку для поборювання тероризму.

У СЕРЕДУ, 26-ГО ЧЕРВНЯ, Верховний суд ЗСА голосами 7 до 1 вирішив, що уряд стейту Вірджінія не має достатніх підстав на те, щоб не допускати жінок до стейтом утримуваної, виключно чоловічої військової школи — Військового інституту Вірджінії. Це рішення Верховного суду залишає тільки один вихід — перетворити Військовий інститут Вірджінії у Лексінґтоні, Ва., з його 157 річною історією, на приватну установу, а тоді не буде жодних перешкод для того, щоб залишити її виключно чоловічою школою. Одначе як твердять офіційні чинники інституту, такий вихід є зовсім нереальним і тому неможливим до переведення.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!